

sker, som skal se deres livsværk synke i grus, som skal lukke virksomheden, ofte ved tvangsauktion, familien bliver berørt af det, de skal flytte fra hus og hjem osv., så er det eneste budskab, Socialdemokratiet har: Ja, men vi har lavet en bedre iværksætterordning, sådan at det bliver nemmere at starte virksomheder.

Men det hjælper jo ikke på det faktum, at hver gang en virksomhed lukker og forsvinder, så er der altså en arbejdsplads, der er gået tabt, der er produktionsmateriel, der er gået tabt, og ofte følger der jo skæbner, ødelagte familier osv., i kølvandet på disse virksomhedslukninger. Og det eneste budskab, man har, er, at nu vil man pumpe nogle flere statstilskud i at starte nye virksomheder op. Men det varer måske mange år, inden de nye virksomheder får fodfæste på markedet. Disse virksomheder har jo en meget stor lukningsfrekvens i de første år, de eksisterer.

Det budskab er ærlig talt for tamt.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Først til hr. Jerup: Jeg synes, at moralske og etiske principper er noget værd, hvis de også genspejles i det, man foretager sig, og det vil altså for vores vedkommende sige i, hvad vi stemmer for af lovgivning.

Til hr. Frank Aaen har jeg ikke andet svar end det, at jeg sagde udtrykkeligt, at vi var fascineret af det runde nul, men det er ikke sådan, at vi vil stille os op og sige, at det også med sikkerhed kan nås, at vi også kan finde de nødvendige besparelser. Derfor vil jeg bruge noget af dagen i dag til at lytte til gode forslag.

For så vidt angår lejeværdien: Ja, vi kan jo blive ved med det dér med fantasien, hr. Lunde; men jeg har sagt, hvad jeg har sagt. Og jeg vil så genspørge hr. Jes Lunde: Er det det eneste ultimative krav, SF har?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil godt prøve at komme lidt tættere på det med besparelserne, hvis ellers fru Pia Gjellerups hosteanfald tillader det. Spørgsmålet er jo, når der skal findes besparelser, for at de forskellige udgifter kan dækkes, om det kun er på de tal, der står i finansloven? Eller kunne man forestille sig, at regeringen kunne udvise lidt større fantasi, eller at Socialdemokratiet kunne udvise lidt større fantasi?

Jeg tænker på, at der er en tabel i finansloven over statens udgifter til erhvervsstøtte, som er stærkt misvisende. Den når frem til, at der er en erhvervsstøtte på i omegnen af 7 mia. kr., men den medtager ikke værdien af den gratis kassekredit, som vi giver erhvervslivet. Det er 5 mia. kr., har Jelled . . .

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fru!

Frank Aaen (EL):

. . . har økonomiministeren forleden dag oplyst os om. Der er ikke skattelettelser for pensionsopsparinger på 20 mia. kr. med på listen, fritagelse fra realrenteafgiften er ikke med på listen – det er andre 20 mia. kr. – værdien af de generelle skattelettelser for erhvervslivet er ikke med på listen.

Skal besparelserne kun findes på de tal, der står i finansloven, eller skal vi også prøve at kigge på det, der ikke står noget om?

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg forestiller mig, at fru Pia Gjellerup måske vil svare lidt senere. Nej! Vi prøver nu.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil takke formanden for hans hensynsfuldhed, men jeg tror, at jeg kan klare lidt og vil svare hr. Frank Aaen.

Vi vil meget gerne lytte til gode forslag. Det er jo noget af det, en debat som den, vi har i dag, er til for. Det bliver også et svar til hr. Lunde, der spurgte: Hvem vil man lave finanslovaftale med? Ja, det afhænger jo af, hvad der bliver sagt i dag. Jeg vil lytte interesseret til, hvad SF, De Konservative og Enhedslisten mener. Jeg vil lytte til, hvem der kommer med budskaber, som ligger tæt på at støtte de målsætninger, vi har med finanslovsforslaget, målsætninger, der er Socialdemokratiets, og som jeg har redegjort for.

Så vil jeg sige til hr. Thulesen Dahl, som jeg ikke kunne svare før, at i forhold til skattetryk vil jeg selvfølgelig henvise til side 105 i »Økonomisk Oversigt«, oktober 1996, som hr. Thulesen Dahl endda selv har øje for. Jeg nævnte den også før, og jeg vil særlig henvise til note nr. 5. Det står ganske vist med småt, men jeg tror ikke, at hr. Thulesen Dahls problem er ikke at kunne se, men måske et spørgsmål om ikke at ville se.